

Marlou Kremer

Door Lieke Roovers

Waar een klein dorp groots in kan zijn

“De succesfactor van onze zorgcoöperatie is dat we het heel klein houden. Herkenbaar, vertrouwd en dichtbij. Ook als het op mensen aankomt. Zoveel mogelijk vaste medewerkers uit hetzelfde dorp. Het is heel belangrijk dat je echt mensen uit Hoogeloon hebt, zoals onder andere Sjan Kaethoven en Jo van der Heijden. En na 21 jaar hoor ik daar ook een beetje bij”, vertelt Marlou Kremer (66) uit Hoogeloon.

Een aantal jaren geleden stopte zij bij Philips, al bleef ze part-time werken. In een dorp als Hoogeloon weten mensen je dan vlot te vinden voor vrijwilligerswerk. Marlou: “Toen heb ik met Ad Pijnenborg gesproken, ze zochten bestuursleden bij de zorgcoöperatie en zo ben ik erin gerold. In de breedste zin van het woord heb ik altijd in de zorg gewerkt. Het heeft me altijd aangetrokken.”

Meerwaarde

Als voorzitter geeft Marlou nu leiding aan de zorgcoöperatie, waar ze aan den lijve ondervindt wat er gebeurt als mensen langer thuis moeten blijven wonen. Marlou: “Mensen worden steeds later opgenomen in de zorgvilla. De nieuwe focus is daarom: hoe dragen wij als zorgcoöperatie eraan bij dat mensen langer thuis kunnen blijven wonen? De officiële hulp is niet genoeg, er is vaak meer nodig en wij willen graag een aanvulling zijn op de professionele hulp.” Dat is niet altijd makkelijk, want ook bij de zorgcoöperatie komen vrijwilligers en nieuwe bestuursleden tegenwoordig niet meer aanwaaien. Marlou: “De laatste jaren is samenwerking steeds meer noodzakelijk en daarom werken we nu nauw samen met een professionele organisatie, Joris Zorg uit Oirschot. Dat is goed en je zoekt elkaars grenzen op. Samen sterker staan, terwijl iedereen toch zijn eigen ding kan doen.”

Pioniers

In 2005 was de Hoogeloonse zorgcoöperatie de eerste van zijn soort in Nederland. “Het is een burgerinitiatief. Bij de oprichting was het heel erg vernieuwend en het is nog steeds fantastisch. Alle zorgdiensten in het dorp - van Wmo-spreekuur, dagbesteding, thuiszorg tot zorgvilla - vallen onder de zorgcoöperatie. Het doel was destijds dat mensen niet uit het dorp weg hoeven als ze oud zijn. Ook als ze intensieve hulp nodig hebben, zouden ze hier moeten kunnen blijven wonen. Er is veel veranderd in de gezondheidszorg en maatschappij, maar dat blijft hetzelfde”, zegt Marlou stellig. Recent is er een vragenlijst verspreid onder de inwoners van Hoogeloon om uit te zoeken waar zij behoefte aan hebben. Marlou: “Na veertien jaar waren we toe aan een herijking en wilden we de betrokkenheid van het dorp vergroten. Samenwerken was ook hiervoor belangrijk en bij de voorbereiding hebben we een aantal groepen betrokken die in Hoogeloon actief zijn zoals dorpsraad, steunpunt, KBO, contactgroep, Eyes Wide Open et cetera. We hadden een

gezamenlijk doel met het onderzoek. We willen het concept zorg en welzijn breder trekken en in alle leeftijdscategorieën onze diensten aanbieden.”

Wat wil Hoogeloon?

Marlou: “Uit het onderzoek is onder andere gebleken dat iedereen de zorgcoöperatie kent, maar dat de helft niet precies weet wat we doen. Daar gaan we aan werken. Verder is 74 procent van de bewoners van mening dat de zorgcoöperatie zorg biedt die anders niet aanwezig zou zijn.” Inmiddels zijn er acht thema's gedistilleerd uit de resultaten en gaan acht werkgroepen hiermee aan de slag. Er is ook ruimte voor initiatieven die buiten de werkzaamheden van de zorgcoöperatie vallen. Marlou: “Er is bijvoorbeeld behoefte aan kinderopvang. Mensen hebben zich daarvoor opgegeven en die gaan dat nu zelf regelen. De zorgcoöperatie gaat meer doen met promotie en blijft zich richten op de ouderen. Persoonlijk vind ik het allermooiste dat we als zorgcoöperatie veel nieuwe mensen uit het dorp in de werkgroepen zagen. Jongeren, maar ook veel nieuwe ‘aanstormende’ ouderen die voor de continuïteit van de coöperatie zó belangrijk zijn.” Nu zoekt de zorgcoöperatie nog een secretaris voor het bestuur. Wie heeft interesse?

